

mi odvážné; to bylo by možné jen tehdy, kdy již rozvrhové usnesení samo ukládá věřiteli uplatnění nárok pořadem práva do 1 měsíce od p r a v o m o c i rozvrhového usnesení (viz rozhodnutí 7697 Vážný). Avšak i tu jest otázka, smí-li vůbec soud exekuci lhůtu tuto, resp. její počátek tímto způsobem, v zákoně opory nemajícím, modifikovati.

Ustanovení § 99 j. n. (soud majetku) možno použití nejen při osobách fyzických, ale i právnických, a to i když zůstavitel měl řádné bydliště v cizině a jeho pozůstalost ie tam projednávána.

Žalovaná pozůstalost po AA namítla, že procesní soud není k projednání příslušný, a to proto, že zůstavitel, který měl řádné bydliště v cizině, tu sice majetek zanechal, ale předpis o sudišti majetku možno použití pouze při osobách fyzických.

P r v n í s t o l i c e námitce nevyhověla. R e k u r s n í s o u d tak učinil. N e j v y š š í s o u d obnovil však usnesení první stolice a výrok o útratách vyhradil konečnému rozhodnutí o věci hlavní.

D ů v o d y: Dovolacímu rekursu nelze upřít oprávnění.

Pokud jde o příslušnost podle § 99 j. n., nelze přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že sudiště majetku jest forum pro osoby fyzické, neboť, jak nutno vyvozovati ze znění odst. 3 § 99 j. n. (slova »mimo to«), mohou také cizozemské právnické osoby býti žalovány u tuzemského soudu, v jehož obvodě je jejich majetek. Pokud se však týče osob zemřelých, není použití § 99 j. n. vyloučeno u osob, jež neměly v tuzemsku řádného bydliště a jejichž pozůstalost se projednává u cizozemských soudů, neboť ratio legis jest, umožniti tuzemským žalobcům uplatňování svých práv před soudy tuzemskými.

Podle zjištění soudu první stolice měla žalovaná pozůstalost v době podání žaloby majetek v obvodu tohoto soudu. Že mimo aktiva (kácené dříví) zde byla také pasiva, která snad převyšovala aktiva, nemění ničeho na tom, že zde byly v kritické době věci, pří- náležející žalované straně, tudíž jmění ve smyslu § 99 j. n.

Nesejde na tom, že pozůstalostní řízení ohledně tuzemských nemovitostí zůstavitelových bylo po podání žaloby zahájeno u kr. s. v M., neboť v době podání žaloby projednání pozůstalosti ještě z a h á j e n o nebylo a nepřichází proto § 77 j. n. v úvahu (viz také — 29 j. n.).

Dovolacímu rekursu bylo proto vyhověti a uznati, jak se stalo, aniž bylo zapotřebí obírat se otázkou příslušnosti podle § 87 j. n.

Výrok o nákladech na mezispor spočívá na § 52, odst. 1. c. ř. s.

R o z h o d n u t í n e j v y š š í h o s o u d u z e d n e 9. l e d n a 1931 R II 445/30.

Karel Jelínek.